

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om ensartede retsregler, for så vidt som Frankrig befinder sig i en situation, der fuldt ud kan sammenlignes med Slovakiets situation, med hensyn til hvilken Retten fastslog, at »den aktivitet, der består i at levere obligatorisk sygeforsikring i Slovakiet, har, henset til det lukrative formål, der forfølges af sygeforsikringselskaberne, og til eksistensen af en intens konkurrence på kvalitet og udbud af tjenester, en økonomisk karakter« (dom af 5. februar 2018, *Dövera zdravotná poisťovňa mod Kommissionen*, T-216/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:64, præmis 68). Ifølge sagsøgeren vil der herefter ikke kunne fastslås noget andet med hensyn til Frankrig.

Sag anlagt den 17. maj 2018 — Hamas mod Rådet

(Sag T-308/18)

(2018/C 259/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hamas (Doha, Qatar) (ved advokat L. Glock)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/475 af 21. marts 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2017/1426 (EUT 2018, L 79, s. 26), og
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/468 af 21. marts 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420 (EUT 2018, L 79, s. 7) annulleres,

for så vidt som disse retsakter vedrører Hamas, herunder Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931
2. Andet anbringende om de fejl, Rådet har begået for så vidt angår realiteten af de faktiske omstændigheder, som lægges sagsøgeren til last
3. Tredje anbringende om et urigtigt skøn foretaget af Rådet for så vidt angår organisationen Hamas' karakter af terrorgruppe
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af princippet om ikke-indblanding
5. Femte anbringende om en utilstrækkelig hensyntagen til udviklingen af situationen som følge af den tid, der er gået

6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.

Sag anlagt den 15. maj 2018 — EPSU og Willem Goudriaan mod Kommissionen

(Sag T-310/18)

(2018/C 259/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bruxelles, Belgien) og Jan Willem Goudriaan (Bruxelles) (ved solicitor R. Arthur og barrister R. Palmer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 5. marts 2018 om ikke at foreslå Rådet, at en aftale mellem arbejdsmarkedets parter i EU af 21. december 2015 om rettigheder for og høring af tjenestemænd og ansatte i centrale regeringsadministrationer, som er indgået i henhold til artikel 155, stk. 1, TEUF, skal implementeres ved et direktiv gennem en afgørelse fra Rådet i henhold til artikel 155, stk. 2, TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse var en retsakt vedtaget i strid med artikel 155, stk. 2, TEUF. Kommissionen manglede kompetence til at nægte at foreslå, at Rådet iværksatte afgørelsen ved en afgørelse fra Rådet, i mangel af indsigelser enten mod aftalens parters repræsentative status eller mod aftalens lovlighed.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionens afgørelse om ikke at foreslå Rådet, at aftalen iværksættes ved Rådets afgørelse, er i strid med artikel 155, stk. 2, TEUF og i strid med kravet om respekt for arbejdsmarkedets parters uafhængighed, som fastsat i artikel 152 TEUF.
 - Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen var forpligtet til at fremsætte et forslag til Rådet, medmindre den fremlagde en begrundelse for, at arbejdsmarkedets parter, der indgik aftalen, ikke var tilstrækkeligt repræsentative, eller at aftalen var ulovlig.
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen foretog en vurdering af aftalens hensigtsmæssighed, hvilket ikke henhører under dens beføjelser.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelse, som er åbenbart misforstået og ugrundet.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den begrundelse, som Kommissionen har anført i den anfægtede afgørelse, ikke kunne begrunde afvisningen af at fremlægge et forslag for Rådet om, at det vedtager aftalen.
 - Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at de eneste grunde, som kunne have begrundet en afvisning, ville have været en begrundet indsigelse mod arbejdsmarkedets parters repræsentative status, eller mod lovligheden af en afgørelse fra Rådet om implementering af aftalen som et direktiv.